

Tác giả là dân San Jose, công vi c: Income Tax Services. Bài vi t là chuy n m t ông b đi t u bay M b l c phi tr ng vì không nghe đ c ti ng Anh.

Kinh t Hoa K suy thoái con tôi phi đ a gia đình đi xa đ tìm k sinh s ng. Th ng con, nh con nh cháu tôi đ ng book vé đi m t chuy n máy bay qua Baltimore, n a vòng trái đ t đi du l ch thăm t i nó.

L n n y là l n th hai tôi đ c lên phi c bay b ng trên b u tr i cao. M t l n v t biên đ c Liên Hi p Qu c b c máy bay bay vù vù t tr i t n n Singapore qua M . Và l n n y. Tôi thích thú k l i r ng tôi c m th y l ng l ng khi máy bay Southwest t phi đ o t t ng c đ u bay lên không trung nh nh bông ph t ph i trên b u tr i cao.. Trên cao nhìn xu ng th y rõ nh ng t ng mây tr ng, t t c th ng b ng n m trên m t m t ph ng cu n cu n theo gió bay ng c h ng bay c a phi c . Đ i th p hi n ra nh ng r ng núi ch p chùng, hoang dã ph b i nh ng xóm lá r ng đen k ch đ t thành các hình c quái r t k l t o cho hành khách trên phi c m t c m giác r n ng i nh ng thích thú. M i l n bay ngang qua m t thành ph hành khách có đ p chiêm ng ng và tr m tr mô hình các cao c ki n trúc tân th i n m g n trong thung l ng ánh sáng đèn đ n sáng choang trông nh nh ng vì sao l p lánh trong m t quang c nh tr i sáng trắng m màng và di m o.

T i Baltimore m t thành ph l , x nông thôn trù phú mà không k l i m t vài nét đ c tr ng c a đ a ph ng m i b c chân đ n là m t thi u sót. Vâng! Nóng và h m Baltimore. Vùng đó "xài" đ i n nhi u, đêm cũng nh ngày, m i nhà đ u m máy l nh ch y ro ro. Dân đ a ph ng đa s là ng i già. H có v th nh th i và khoan thai. T t c ni m n và c i m r t đ c m tình. Xe c không v t h i h . Xa l ít lane nh ng dòng xe không đ n c c. Đ c bi t là r ng cây r m r p, m t màu đen t i om làm thành hàng rào hai bên đ ng khi n du khách có c m giác l c l ng trong khu r ng già âm u kích thích tánh hi u k và lòng tò mò s huy n bí trong r ng già sâu thăm th m.

Chuy n v con tôi trình vé máy bay và đ n dò k l ng:

-Non stop! Ba đi m t chuy n bay. Nh ng máy bay có đ ng m t ch o đầu đó đ l y khách thì ba c ng i yên r i máy bay s ti p t c ch ba v t i phi tr ng San Jose destination.

-Ba biết rồi! Đừng lo!

Tuy nhiên con tôi vẫn ngổn ngổ, vẫn âu lo:

-Ba đi mất mình sao con thấy lo quá!

Tôi tin:

-Ba đi mất mình đừng c mà! Con đừng lo!

Con dâu cũng ái ngại:

-Về thì nhà ba gọi đi nên thoải mái cho vợ chồng con an tâm.

Tôi cười. Không đành:

-An tâm đi! Ba đi đến nơi và đến chốn. Không re, hai con đừng lo chi cho nhé!

-Nhưng

-Nhưng ngại gì nữa! Cứ về đi!

Nói xong tôi đưa tay chào và nhìn nh:

-Ba vâng! Hai con ở Baltimore bình yên!

Con tôi nhìn theo tôi khi đi qua cửa hàng xét hành lý. Nó nói với:

-Ba bình yên!

-Ba giữ gìn sức khỏe năm nay ba qua thăm chúng con?

-Vâng! Sure!

Đến 7 giờ chiều, tôi chuyển đi máy bay phi thuyền xé gió vùn vụt. Tôi ở trên càng lúc càng tối. Nhìn qua cửa kính của cửa sổ cảm thấy mình bị chìm trong bóng tối đen ngòm. Máy bay bay êm êm. Máy đi u hòa chày re re. Hành khách co rúm trong thân máy bay lạnh lẽo. Passengers thì họ đã đóng: ngói đi sách, kính laptop, kính gọng.

Tôi mất ngủ máy bay đưa tôi về chiều tối hàng không mở đèn và có vài người đi du khách. Cô ta nói mất thôi mất họ đi giờ sáng. Mọi người nói gì, nhưng họ nói tôi buồn buồn không hiểu gì hết. Cảm giác kỳ lạ. Bài đi ngủ hay họ quên gì tôi cũng mất, bình chân như vại miến nhà đi ngủ môi hồng, miệng nói có duyên là đẹp rồi. Hành khách xông xáo. Họ nhìn nháo kính xách túi sách chào hỏi huyên thiên. Người đi ngủ yên giấc ngủ sâu hàng ghế xuống board. Hàng ghế trước tôi mất ngủ tháo dây đai (Belt) bước ra khỏi thân máy bay. Khi đến là ông già mất ngủ tôi kéo vali lên xe chào tôi xuống máy bay vẫy tay vẫy và tôi chia tay họ về nhà ngủ yên tâm phở:

-Goodbye!

Tôi trở về:

-You too! Si vụ ti gen!

Tôi cũng r i gh ti p chân b c theo sau ông già M . Th là tôi đã get off.

Ra kh i board, m t ng i đ ng ch s n đ y vi-u-che (Wheelchair) đ a tôi ra phi tr ng n i đón khách. Tôi mau m n g i đ i n tho i cho đ a con trai:

-Ba v t i San Jose r i! Con t i đón ba ch a?

-Đi du lịch vui không ba?

-Vui l m! G p cháu Sullivan v i th ng nhóc con Shaun chúng l n đ i.

Ng ng l y h i nói ti p:

-Năm t i Ba đi n a. Khà.. khà...

-Ba đ ng đâu sao con không th y ba?

-Ch ng i ta đón khách đó con. H đ y ngh t đây n y!

Trong đ i n tho i tôi nghe ti ng tu-huýt và ti ng sê-cu-ri-t (Security) đ i các xe d i ra ch khác:

-Out! Out! Huýt! huýt!

-Ba i! Ba đ ng đâu?

Tôi c n nh n:

-Đ ng t n ng n ch thiên h đón khách đó mà!

-Nh ng con đã ch y m y vòng r i cũng không th y ba.

-Tr i! Thù lù m t đ ng mà mày không th y th t là vô lý quá!

Xe con tôi cũng b đ i ra kh i khu v c pick up:

-Out! You want being punished!

Con tôi v i vã:

-Ba terminal nào? Con ki m ba.

-Không bi t! Nh ng ch c ch n ba đang d i h m partking xe. H m F.

Làm cho con cái lúng túng và thất vọng:

-Trời! Làm gì có hình F chứ hình G là hình rồi.

Tôi nghe tán thán sinh khó chịu:

-Chưa F to tởm bở dầy nè!

-Ba đưa đi xin thông tin cho security cho con nói chuyện với họ ..

Sau khi họ trò chuyện trong phòng xin thông tin Viên security công nhận, vợ nhẩy vào vai tôi.

-You got off early. No San Jose Airfort yet!

Một cú xin thông tin công bố con tôi thất bại:

-Ba ơi! Bây giờ ba đang ở phi trường Las Vegas chứ đâu phải phi trường San Jose!

-Trời!

Một hồi thốt ra một câu. Tôi đã hiểu vì không nghe hết nội dung cô chiêu đãi viên hàng không nói gì khi nảy nên thay vì nghe yên trên máy bay chứ máy bay bên cạnh hàng đi tiếp tôi lại get off tại phi trường có tên là Las Vegas. Chết cha chứ!

Còn Học Anh Văn Như Học Nhà

Tên: Trần Đông Thành
Số: 7913; Ba, 28 Tháng 7 Năm 2009 00:51

Thưa là con tôi nhờ thôi đi ạ, chị ý đồng chị ý tây tìm hỏi nhân viên công ty hàng không Southwest, hỏi manager Southwest đi khiêu nữ i trình ng hỏi p tôi b m t tích "đi t ng t" mà không đi t ng t chút nào vì tôi đang v t v ng và th n th m t gốc tr i nào đó!

Cu i cùng tôi nghe m b m i nhân viên Southwest gi i quy t:

-Gi n y đã 11 gi đêm không còn chuy n phi c t Las Vegas v phi tr ng San Jose.

Tôi kh ng ho ng:

-V y thì tr ng hỏi p tôi các ông giải quy t ra sao?

Nhân viên hàng không ôn t n:

-Chúng tôi đi a ông v khách s n ngh t m đêm nay mai sáng s m chúng tôi gi i ông chuy n bay 09AM! Ông b ng lòng ch !

Th t ra cách gi i quy t đó có ch m v nhà tr m t ngày nh ng tôi cũng th y an tâm h n.:

-Yes! Yes! Thank you! Thank you!

Th là tôi đ c an bài ng khách s n sang tr ng Las Vegas đêm hôm đó. Cho là sang tr ng nh ng th c ra không sang tr ng chút nào vì đêm hôm đó tôi th c tr ng m t ph p phòng s ngũ quên m t chuy n bay n a h s không gi i quy t cho mình đâu. Và m t đi u kh n kh cho tôi là nguyên ngày hôm đó tôi không m t mi ng gì trong bao t dù là cái bánh b n!

Vì tôi phi trình San Jose tôi thò phào nhò nhòm. Tôi có cảm tưởng thành phố San Jose rất thân mật với tôi, gần gũi với tôi hơn nơi nào khác. Với tôi, con trai tôi tất cả gia đình tôi đã đứng sẳn đó chờ "hàng" tôi về số bất cứ tích một lần nữa.. Riêng tôi gặp lại phi trình San Jose dĩ nhiên không quên thân tôi và những gì tay lia lịa và cả cái ha ha thoải mái.

-San Jose đây rồi!

Bên Baltimore con tôi gọi qua:

-Ba đi lúc chúng con sợ quá!

Tôi mỉm cười khi nghe con dâu hỏi:

-Đêm hôm qua ba ngủ ở băng đá ở phi trình hả?

Tôi mỉm cười:

-Khách sạn

Đều đây nói bên kia giọng run run:

-Con lo cho ba mà ngủ không được.

Tôi cũng tình thốt thốt lòng tâm tư:

Còn Hết Anh Vãn Nhiêu Hết Nữa

Tên: Trần Đông Thành
Số: 7913/Ba, 28 Tháng 7 Năm 2009 00:51

-Mô Phôi! Ba cũng sợ quá rồi!

-Ba sợ gì?

Khép nép:

-Ba còn kém Anh vãn, hãy nói nhiều ba đi con rái!

-Vâng thì...

Tôi mau mau:

-Còn phải học thêm Anh vãn nhiều, nhiều học nữa!

Vâng tôi, con tôi, cháu tôi vui vẻ và đồng thanh "Ba nói đúng!"

Trong bóng tối, thụt mình trong xe van tôi thấy mình phải trình bày mình "Mình học 10 năm không chịu khó tra cứu Anh vãn, nghe Mẹ nói mình trình bày đúng tay Sign hay nói năng ừ ừ cộc cộc, nghe người Mẹ nói mình nghe sợ hãi, vì vậy mới ra nông nỗi này".